

situation og kan lægge et kursusbevis frem«. (Tidligere kursist).

Og selv om kursusbeviset måske ikke fører direkte til et job,

»er det vigtigt for ens egen selvtillid og dermed iver efter at søge arbejde at være tilknyttet »arbejdslivet« ind imellem f.eks. på et specialarbejderkursus«. (Tidligere kursist).

Man må derfor understrege, at det er de ledige kursisters holdning, at deres deltagelse i specialarbejderkurserne har været positiv, også selv om det ikke umiddelbart har givet dem adgang til et job. For det første har de haft et fagligt godt udbytte af kurserne, og i kommentarerne på spørgeskemaet er der meget ros til underviserne. For det andet har kursusdeltagelsen stivet deres selvtillid af, således at følelsen af ikke at være god nok er blevet vendt til en »jeg-kan-jo-godt-følelse«. For det tredje betyder denne øgede selvtillid i forhold til at kunne klare en arbejdsopgave, at de ledige synes mere positive og forhåbningfulde omkring jobsøgningssituationen. Denne positive holdning til kurserne viser sig også i det forhold, at 71 pct. af alle adspurgte gerne vil gennemgå flere specialarbejderkurser, 18 pct. vil måske gerne.

Men selv om de ledige kursister således er glade for at deltage i specialarbejderkurser, har mange af de adspurgte også givet kommentarer til forhold, de mener er mindre gunstige omkring disse kurser. Det drejer sig især om den for lange ventetid til optagelse på et specialarbejderkursus. Ventetiden er selvfølgelig afhængig af, hvilket kursus det drejer sig om, men for nogle kurser kan man figurere på ventelister i ½-1 år. Dette finder de adspurgte utilfredsstillende, og nærværende undersøgelsesresultater understøtter de ledige heri ud fra en beskæftigelsesmæssig synsvinkel. Det viser sig nemlig, at jo kortere forudgående ledighed des bedre chance for at få arbejde efter specialarbejderkurset. Samtidig peger resultaterne her på, at et kursusforløb bestående af 2-3 kurser skal gennemføres over en kort, sammenhængende periode for at give de bedste jobmuligheder – det nytter sjældent at deltage i 3 kurser over f.eks. en 2-års periode. Det bør derfor være muligt som ledig at planlægge et kursusforløb og at gennemføre dette i sammenhæng. Denne mulighed har den ledige ikke i dag – og slet ikke inden for områder (som f.eks. kedelpasser- og varmemesterkurserne), hvor

der efter et grundkursus kræves en praktikperiode for at blive optaget på de videregående kurser. Enkelte adspurgte foreslår her et samarbejde mellem AF og specialarbejderskolen omkring fremskaffelse af praktikpladser.

I sekretariatets undersøgelse: Uddannelsesbehov blandt de langvarigt ledige, blev der konstateret et stort behov for information og vejledning til de ledige. Dette gælder specielt for de ufaglærte, dvs. den gruppe, hvorfra de fleste specialarbejderkursister rekrutteres. Det er derfor nødvendigt, at AF har det fornødne grundlag at vejlede på. Men samtidig blev det klart på baggrund at ovennævnte undersøgelse, at hvis vejledningsindsatsen intensiveres m.h.p. at opfylde behovet, vil behovet for uddannelsespladser stige – også på specialarbejderskolen.

I 1982 gennemgik ca. 1.500 ledige et kursus på specialarbejderskolen i Herlev. Det gennemsnitlige antal ledige ufaglærte (specialarbejdere og kvindelige arbejdere) var imidlertid ca. 12.000 i samme år, og af disse blev ca. 3.800 langtidsledige, dvs. de blev indberettet til arbejdstilbud. Den gruppe ledige, undersøgelsen her griber fat i, er de langvarigt ledige – de, der ikke selv finder arbejde efter kort tids ledighed og sidenhen får svært ved at få beskæftigelse, fordi de har været ledige for længe. Det samlede antal langvarigt ledige var således i 1982 på mindst 3.800 personer, i 1983 på godt 4.000.

Det er imidlertid vanskeligt at omsætte disse ledighedstal til mål for behovet for specialarbejderkurser. På den ene side er man langvarigt ledig hvad angår beskæftigelseschancer, før man er langtidsledig i lovens forstand, på den anden side får mange langvarigt ledige job inden de bliver langtidsledige, også selv om de ikke deltager i et specialarbejderkursus. Vanskelighederne med at vælge, hvilke ledige der skal prioriteres fremfor andre til specialarbejderkurser, er derfor store. Ifølge denne undersøgelse kan man kun tage udgangspunkt i ét kriterium: ledighedens længde, hvor det viser sig, at jo tidligere i et ledighedsforløb (og helst inden for de første 3 måneder) personer med en svær arbejdsmarkedssituation kommer på kursus, des bedre er deres chancer for at få job. Dette indebærer, at man må få folk på kursus meget tidligt. Forudsætningen for, at det kan lade sig gøre, er for det første, at der udby-